Skåne i januari 2020

Torsdag 16 januari — söndag 19 januari

Stockholms Ornitologiska Förening
www.stof.nu

Res med Stockholms Ornitologiska Förening – prisvärda resor för medlemmarna med ledare som ställer upp ideellt

Planering

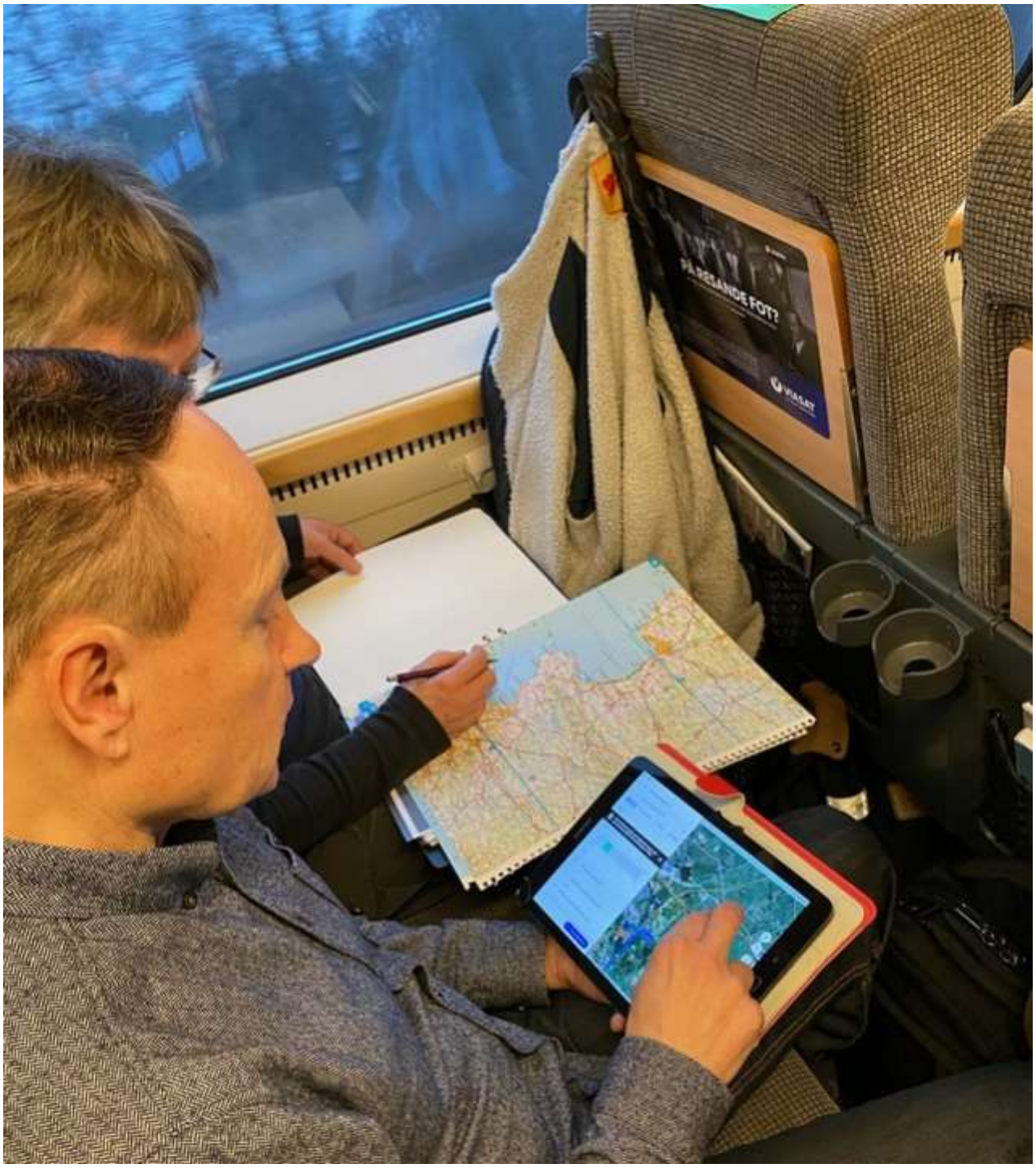

Digital eller analog karta. Vilken gäller? Reseledarna anser att de kompletterar varandra. (Kartorna alltså:-)

Foto: Anders Zetterlund

Skåne med StOF 16-19 januari 2020

Gustav Knall och Kerstin Nordenadler ledde 14 ivriga skådare under fyra intensiva dagar i det skånska landskapet. Från vänster: Mats Stagnell, Gustav Knall (ledare), Owe Borgström, Mona Lönnebo, Eva Karlsson, Ilse Borgström, Lars Berglund, Kerstin Nordenadler (ledare), Leif Lindholm, Anders Zetterlund, Anita Melinder, Monica Ahlberg. Knästående: Karin Hendahl, Rolf Lindskog och Maj-Britt Oliw. Klas Reimers stod bakom kameran. Ett par reste med StOF för allra första gången. Som brukligt är, och har varit i många år på denna resa, åkte vi tåg till och från Lund. I Skåne färdades vi i två minibussar eftersom Pågatågen inte kunde ta oss till skådarlokalerna.

Torsdag 16/1

Samling på Stockholms Central kl 06.50 inför tågets avgång kl 07:17. Deltagarna var på plats i tid och fick sina biljetter. Alla satt samlade i vagn 7.

När vi bekantat oss med varandra rörde sig funderingarna omkring de rara arter som rapporterats från Skåne under den senaste tiden. Skulle den vitnackade svärtan, ringanden och den amerikanska bläsanden vara kvar, och befinna sig inom rimligt skådaravstånd? Skulle vädret bli skådarvänligt eller skulle det bli blåst, regn, snöglopp och halka?

Under tågresan planerades första dagens detaljupplägg av reseledarna. Hade vi med alla parametrar i beräkningen? Fåglarnas läge i förhållande till varandra på kartan? Var skulle vi börja? Skulle vi ta hornugglorna och reningsdammarna först eller fanns det viktigare lokaler att prioritera? När vi steg av i Lund något försenade hade alla hunnit äta och vila litet inför de eventuella strapatserna. Gustav och Lasse hämtade bilarna medan vi andra kunde byta om till skådardress.

Första adressen var klassisk: Innergården vid van Dürens väg 47 där tre hornugglor valt att övervintra i en thuja. Det måtte finnas gott om små byten där eftersom några hornugglor alltid tycker om just den thujan. De visade sig fint i solskenet, så både fotograferna och vi andra fick vårt lystmäte. *Foto: Monica Ahlberg*

Amerikansk bläsand. *Foto: Monica Ahlberg*

Vi drog raskt vidare åt nordväst, för bortåt Helsingborg finns Bruces skog, där den amerikanska bläsanden och en av de rapporterade ringänderna simmade omkring bland våra inhemska änder.

Men hur skulle man nu känna igen dem? Det visade sig inte vara så svårt på det korta avståndet. Den amerikanska bläsanden såg mycket ljusare ut än släkten runt omkring och kinden skiftade litet i grönt.

En vigg i pölen i Bruces skog. *Foto: Klas Reimers*

Ringanden var inte heller jättesvår att arta bara man fick syn på den. Naturligtvis föredrog den att stryka omkring bakom vassen en god stund. Den här ringanden var född i fjol, så den var inte lika fin som sin äldre släkting i Rosenlunds våtmark, så även den fick ett besök. Den var tyvärr mera svårsedd, men de flesta lyckades ändå syn på den.

Bara tio minuters bilfärd därifrån har en trädgårdsträdkrypare fattat tycke för Rosendals lund med många ekar att födosöka i. 16 par ögon genomsökte alla stammar samtidigt som öronen var på helspänn. De trädkrypare som visade sig, var av den vanliga arten. Vi fick ge upp i den tilltagande skymningen.

Hungern började göra sig gällande, så bord beställdes på Byakrogen i Blentarp. Före middagen handlade vi mat för resterande dagar, checkade in på vandrarhemmet och installerade oss. Vandringen till Byakrogen var längre än beräknat liksom väntetiden på maten, trots förbeställning av rätterna.

Nåväl, efter artgenomgång och efter att ha fått en litet grov plan för morgondagen, drog sig alla till sina rum. Utom reseledarna förstås, som hade litet finplanering kvar. Vi hade noterat 35 arter som observerats av minst två deltagare. SMHI varslade för hård blåst på lördagen, vilket gjorde att vi valde att åka åt nordväst och toppskarvarna vid Torekov. Nu såg vi dock i artportalen, att miljontals bergfinkar övernattade vid Rössjön på Hallandsåsen. Det måste ju bara upplevas!

Fredag 17/1

Efter en snabbenkät i bussarna, beslöt vi oss för att ta omvägen över Rössjön innan Torekov. Kl 8 var vi framme. Spännande! Men! Där är de ju! Oj, vilka mängder! Magiskt! Andaktsfullt! Vilken upplevelse! Är det löv på granarna? Nej, det är ju bergfinkar! Björkarna är lika fulla av dem och ändå viner det i luften! En pilgrimsfalk försökte sig på att få en finkstek. Efter en timme hade de flesta bergfinkarna givit sig av, så vi gjorde detsamma.

Hur många bergfinkar kan det finnas i världen och hur hittade alla hit? Foto: Monica Ahlberg

Ovan: Vi såg på när en pilgrimsfalk försökte sig på att få en finkstek. *Foto: Kerstin Nordenadler*

Är det så mycket fjolårslöv kvar på björkarna? Nej, det är ju bergfinkar!

Foto: Monica Ahlberg

Vägarter på väg mot Torekov: Röd glada, nötskrika, ormvråk, turkduva och ormvråk.
Efter tre kvart var vi framme i Torekovs hamn och gick upp mot Svarteskär.

En pedagogisk skarvbild. Vilka är toppskarvar och vilka är storskarvar? Här ser man visserligen storleksskillnaden bra, men om man ser en ensam flygande skarv, identifieras toppskarven med hjälp av den tydliga "ölmagen". Se fågeln till vänster och den nedersta. Den syns ganska bra på den översta också. Den bakersta döljer magen, men är ju tydligt mindre än storskarven framför. Det är alltså bara den mittersta fågeln som är storskarv. *Foto: Klas Reimers*

För en gångs skull satt ett ovanligt stort gäng toppskarvar fint belysta i solen. Det var ingen som helst tvekan om skarvarnas arttillhörighet. *Foto: Klas Reimers*

Vi passade på att fylla på energidepåerna inför vandringen bort till revet. Klas ser ut att prata allvar med Kerstin. Foto: Ilse Borgström

En kricka simmade bakom några gräsänder, så det tog en stund innan den syntes! Sammanlagt tre skärsnäppor gick omkring på stenarna ute i vattnet. Vi såg en simma över till en annan sten! Foto: Klas Reimers

Nu var klockan redan över 11, så vi tog bilarna bort till revet för att spara tid.
Trots den klena vinden från fel håll, kom det en havssula seglande lågt över vattenytan. Dessförinnan hade vi noterat sillgrissla, smålom, fiskmås och sjöorre. Vi hade ju bespetsat oss på skärpiplärka, men vi fann en (!) ängspiplärka!

Havsfågelskådare på rad. Foto: Klas Reimers

Nästa lokal heter Sibirien eller Kulltorp. Dit tog det ca 40 minuter. Skulle vi hitta den vitnackade svärtan? Vi mötte skådare som just sett den, så pulsen var hög. Där låg den och verkligen lyste i solen med sin vita nacke i en flock svärta och sjöorre. Det var en riktig kanonobs. Plötsligt syntes ryggen och den korta ryggfenan av en tumlare! En närapå lika rolig obs.
I övrigt fann vi ett par svarthakedoppingar, några skäggdoppingar, bergänder på håll och ejder förstås. Det var inte helt stilla på vattnet, men det var oväntat lugnt och därmed lättskådat.

Vid bryggan till Sandön klev ett stort antal storspovar runt i det grunda vattnet. Vi såg även smådopping och hörde skäggmesar. *Foto: Monica Ahlberg*

Vid Farhult besökte vi Årnacke hamn, där vi såg småskrake.

Nu var vi en timme från bergfinkarna vid Rössjön. Skulle vi? Vi skulle vara framme kl 16. Vi hade ju sett dem en gång! Flera var tveksamma, men vi for dit.

Foto: Klas Reimers

Det ser ut som fjolårslöv som blåser över vägen, men nej! Det är bergfinkar på vägen i skogen, på marken, i luften, överallt! *Foto: Klas Reimers*

Och vilket ljud sen! Vi bara gapade och kunde knappt tro att vi fick vara med om denna föreställning igen! Det surrade om dem som om Egyptens gräshoppor! Finns det någon som sett något liknande i Sverige? I Världen? Jag kan avslöja att ingen knorrade över att vi for dit en gång till. Efter en dryg halvtimme var vi tvungna att slita oss därifrån för att hinna få någon middag före artgenomgången.

På återvägen körde vi sakta med sidorutan öppen för att höra hur långt övernattningsområdet var. Det sträckte sig några hundra meter västerut. Antalet bergfinkar sades vara mellan 4 och 8 miljoner, så det är klart att de tar stor plats. Man kan undra varför så många bergfinkar valt just den här skogen att övernatta i. Kan det vara så att Hallandsåsens natur påminner litet grand om de skogar i Norrland där de häckar?

Efter ett snabbt besök på vandrarhemmet, for vi till Thairestaurangen i Veberöd. Den visade sig vara riktigt bra. De hade dock inte utskänkningstillstånd, men bemötandet och maten kompenserade det.

Åter till vandrarhemmet för artgenomgång och planering för morgondagen. Dagsnoteringen blev 57 arter varav 32 nya för resan.

Lördag 18 januari

Sovmorgon idag. Vi åker inte förrän kl 7 på grund av hälften så lång resväg som igår. Alla var så taggade att vi kom iväg fem minuter i, till och med!
Med gps:en inställd på Simrishamns hamn, for vi iväg i det mulna, blåsiga och småregniga vädret. Vinden var friskt sydlig, men vi fann lä bakom en byggnad, så tuberna stod skapligt stilla. Hamnen var nästan trutfri, men några alfåglar flög litet fram och tillbaka och dök efter föda. De är alltid roliga att se. Alla har inte samma dräkt, så det är nyttigt att titta ordentligt på dem. Vi fick hålla tillgodo med skäggdoppingar, skrattmåsar, råkor, kanadagäss och grågäss plus en gulsparv.

Nu hade molntäcket lättat och vinden tilltagit, så nu satte vi oss i bilarna och for mot Hammar. Vi stannade och spanade längs vägen för att se om vi kunde hitta något roligt i gåsflockarna, men nej, det var ju svårt i den rådande vinden med de avstånd från vägen som gässen höll sig på. Längs vägen, vid Glemmingebro, flög en stenfalk lågt över vägen. Vi två i första bussen hann se den, liksom de flesta i buss 2.

Vid 11-tiden var vi framme i Hammar där det blåste ännu mer än vanligt. Det gick ganska bra att gå i medvinden, men vi funderade på hur vi skulle klara motvinden på returvägen. Framme vid utsiktsplatsen radade vi upp oss och det dröjde inte länge förrän någon i gruppen (eller var det Gustav) fick korn på kornsparvarna! De flaxade och for på och vid ett staket på behörigt avstånd från oss. Det hade rapporterats ca 35 st tidigare och det kan ha varit ungefär det antalet när vi var där. Tuberna skakade i vinden, så det var inte så lätt att få ordning på antalet. Gustav noterade några passerande skogsduvor, i övrigt såg vi tre arter gäss, vitkindad, grå och bläs.

Det syns inte på bilden att det blåser, men det gjorde det med besked! *Foto: Ilse Borgström*

Monica kämpar i den hårda motvinden.
Foto: Ilse Borgström

Efter en halvtimme for vi mot Kabusa för att leta roliga gäss, men fann inga, så vi satte fart mot Fyledalen.

När vi kom fram dit var vi ganska sugna på lunch, så de flesta av oss glömde att titta upp på den örn som seglade över betesmarken.

När den artats till havsörn, kunde vi återgå till våra luncher, men det dröjde inte så länge förrän den första kungsörnen kom majestätiskt flygande och efter ytterligare en stund kom det två örnar som bråkade med varandra! Se bilden till höger.

Hallå havsörnen! Se upp! Här anfaller "the King"! Kungsörnen visar vem som bestämmer i Fyledalen. *Foto: Klas Reimers*

Den mindre hade ljusa teckningar undertill och var alltså en kungsörn. Tänk att kungsörnarna är så kaxiga mot havsörnarna. Innan vi gav oss av flög en fin fjällvråk över oss och en ljudlig grönsiskeflock landade i ett träd nära oss.

Vidare mot Vomb. Först stannade vi vid Kävlingeåns utlopp i hopp om att få se den blågröna ädelstenen, dvs kungsfiskaren, dra förbi, men det blev en ägretthäger i stället.
Från ett av fågeltornen kunde vi följa en födosökande honfärgad blå kärrhök länge. Monica tog en hel serie bilder på en röd glada, som för en gångs skull höll sig inom fotoavstånd.

Sitt vackert, sa Monica—och det gjorde den verkligen, den röda gladan.
Foto: Monica Ahlberg

Fotot på den jagande gladan: Klas Reimers

Vi hade förväntat oss stora gåsflockar på Vombs ängar, men bland de som fanns, fann vi inget nytt. Vi var ju sugna på spetsbergs- och rödhalsad, men vi kanske inte var uthålliga nog i den jobbiga vinden.

Nästa stopp för en möjlig kungsfiskare och fika, blev Silvåkratornet vid Krankesjön. Vi som satsade på kungsfiskaren vid vattendraget blev lottlösa, de som gick upp i tornet fick salskrake och ägretthäger, medan de som gick bortåt gömslet inte hade något nytt att rapportera. Plötsligt ringde telefonen: Vi har kattugglor här nedanför tornet! Då fick vi bråttom. Mycket riktigt: där satt två fina ugglor på en tallgren. Dem hade vi missat om inte Lasse pratat med en lokal skådare, som visade dem där de satt inte långt från sin holk. En mycket rolig och oväntad obs!

Kattugglorna var inte lätta att se. Utan lokal hjälp hade vi missat dem. *Foto: Monica Ahlberg*

Fritt strövande vit stork vid vägkorsning nära Krankesjön.
Foto: Monica Ahlberg

Klockan var nu fyra, så det var hög tid att dra oss mot vandrarhemmet. I nästa vägkorsning slapp vi fundera mera på hur vi skulle hinna med storkarna vid Flyinge, för där stod en livs levande vit stork. Till på köpet så nära att vi inte behövde ta upp kikarna. Härligt, särskilt som dagens middag skulle intas på Blentarps Värdshus, som stänger så tidigt som 20. Tack vare att vi beställde maten i förväg fick vi löfte att komma kl 19 och inte bli utkörda förrän vi ätit färdigt. Därför gjorde vi ett traditionsenligt besök vid Hardeberga stenbrott. Berguven var flitigt rapporterad som hoande där, men när vi var där varken hördes eller syntes den – eller vad är det där? Nej det är nog bara en färgfläck på väggen, tyvärr. Det blåste så kraftigt från vår riktning, att det kan vara en orsak till att vi inte hörde uven trots nära en timmes ivrigt lyssnande.

Det blev en värdig avslutningsmiddag. Den började med att Anders, som passerat den magiska 300-gränsen för antal sedda arter, bjöd på bubbel. Middagen fortsatte med god mat, trevligt bemötande och ett fint tal av Rolf.

Anders firar att han passerat 300 fågelarter observerade i Sverige. *Foto: Karin Hendahl*

Rolf höll ett fint tal, som särskilt ledarna uppskattade mycket.. *Foto: Karin Hendahl*

Hemma igen samlades vi för artgenomgången, som visade att vi sett 60 arter, varav 19 nya, under dagen och nu var uppe i 89 sedda arter under resan. Skulle vi nå upp till 100 arter? Gustav och Kerstin stannade kvar en stund och lade upp planen för den sista dagens skådning. Vi enades raskt om att vi skulle börja med en vandring på Måkläppen.

Söndag 19/1

Efter hoppackning och inpackning av allt bagage i bilarna, kom vi iväg vid halv sju. Vid åtta startade vi vandringen mot Måkläppen och vi var inte ensamma! Hela dagen strömmade det folk ut dit, ja det var rena folkvandringen. Alla ville gå allra längst ut till sälarna utom vi som var mer intresserade av vinterhämplingarna och snösparvarna. Vinterhämplingarna flög i större och mindre flockar nära oss, medan snösparvarna krävde högsta förstoring på tuben för att vara möjliga att arta säkert. Mitt bland vinterhämplingarna sågs litet oväntat en och annan pilfink, som även den blev ett nytt kryss för resan. Solen sken och vinden var inte besvärande, så det var med viss tvekan vi vände tillbaka. Vi hade ett digert program framför oss, så efter tre timmar var vi på väg mot Annas Bageri.

Visst är det något visst med att stå på Måkläppen och skåda! *Foto: Klas Reimers*

De flesta av alla våra medvandrare ville gå ända fram till sälarna, men vi valde fåglarna i stället. Längst därute for en flock snösparvar omkring. *Foto: Klas Reimers*

Vi njöt en lång stund av vinterhämplingarnas sällskap, men visst är de onödigt nervösa av sig? Rätt som det var försvann de för att återkomma till samma plats några minuter senare.

Foton: Klas Reimers

En litet vansklig överfart mellan Måkläppen och fastlandet. Kerstin, som hade stövlar, kunde gå ut och ge en stödjande hand till den som behövde. Foto: Klas Reimers

Nästan alla, men inte Gustav, sprang in och köpte bullar och andra goda bakverk på Annas Bageri. Gustav hade gett sig den på att hitta en gråsparv till listan. Den uppgiften gick han bet på, men han fann ju en mycket roligare art i stället, nämligen brandkronad kungsfågel! Alla fick både höra och se åtminstone en skymt av den. Gråsparven fick inget resekryss.

Den brandkronade var svårt skulkig, men alla fick åtminstone en skymt av den och Klas Reimers hann trycka på avtryckaren.

Nästa anhalt fick bli Albäcksåns mynning där det också setts kungsfiskare. Där fann vi sju rödbenor, snatterand, sothöna, rödhake och turkduva. Skulle resan bli utan kungsfiskare?

Nej, det är bara en hökuggla, men redaktören kunde inte välja bild, så det fick bli två. *Foton: Monica Ahlberg*

Ett larm om en hökuggla nära vägen måste ju bara åtgärdas, så vi vände kylarna mot Skurup. Längs en litet mindre väg satt ugglan mycket riktigt i ett träd. Men – åh nej, nu lyfter den! Men bara för att sätta sig i ett träd mycket närmare. Den blev grundligt beskådad och fotograferad innan vi hastade mot nästa mål: de fina rovfågelmarkerna i närheten av Havgårdssjön där vi hann både fika och se fem röda glador sittande i samma träd. Annars var det ovanlig ont om rovfåglar idag.

Efter att ha letat mindre sångsvan och spetsbergsgås vid Skabersjö (och Kerstin hittat en tornfalk och fått den utlovade enkronan utbytt till en tvåkrona i belöning av Klas 😊) var det hög tid att fara vidare mot reningsdammarna i Lund för ytterligare en chans på kungsfiskare. Och visst – de som gick först i klungan fick i alla fall höra den, så nu var den äntligen kryssad! Vi fann även forsärla, smådopping och rörhöna. Rörhönorna spankulerade överraskande omkring uppe vid byggnader och rör och brydde sig inte om att vi letade dem nere vid vattnet.

Forsärla i litet tråkig omgivning. *Foto: Klas Reimers*

Vid tio i fyra var vi åter på Lund C där vi tömde bilarna, bytte om och tilldelades tågbiljetter. Under tiden lämnade Gustav och Lasse tillbaka bilarna hos Folkes biluthyrning. Vi funderade varför det tog så lång tid, men förklaringen var helt enkelt att de försökt att hitta en gråsparv att kryssa!

Tåget gick planenligt kl 17.17 och var framme ca 21.35. Under resan gjorde vi den sista artgenomgången och kunde konstatera att dagens antal arter var hela 62, varav 14 nya för resan. Vi undrar om inte 102 arter var det högsta någonsin för den här resan. Nu åkte vi ner en timme tidigare och hem en timme senare än vanligt, vilket kan spela in, men vi saknade flera vanliga, enkla arter som t ex gråsparv. Med tanke på alla miljoner bergfinkar, slog vi säkert med lätthet rekord i antal sedda fågelindivider!

Hur som helst så hade vi jätteroligt och vi ledare tackar gruppen för ivrigt och intresserat deltagande och att alla höll ihop i gruppen och alltid kom i tid.

SAMMANFATTNING:

Ledare: Gustav Knall och Kerstin Nordenadler. **Chaufförer**: Gustav Knall och Lars Berglund
Rapportskrivare och redigerare: Kerstin Nordenadler
Fotografer: Monica Ahlberg, Ilse Borgström, Karin Hendahl, Klas Reimers och Anders Zetterlund

Väder: Vintern kom inte till Skåne, så det var fortfarande höst. Milt, ganska soligt, relativt lugnt utom på lördagen då det blåste riktigt hårt.

Lokaler och roliga fåglar per dag:
Torsdag: *van Dûrens väg 47, Lund*: Hornuggla. *Bruces skog*: Amerikansk bläsand, 2K ringand. *Rosenlunds våtmark*: ad ringand

Fredag: *Rössjön*: Bergfink i MILJONER, pilgrimsfalk. *På väg mot Torekov*: Röd glada, turkduva. *Torekov*: Toppskarv, skärsnäppa, havssula, sillgrissla, smålom, sjöorre. *Kulltorp "Sibirien"*: Vitnackad svärta, svärta, sjöorre, tumlare, svarthakedopping, bergand. *Sandön*: Storspov, smådopping, skäggmes.

Lördag: *Simrishamns hamn*: Alfågel, råka. *Glemmingebro*: Stenfalk. *Hammar*: Kornsparv, skogsduva, bläsgås. *Fyledalen*: Kungsörn, havsörn, fjällvråk, grönsiska. *Vombs ängar*: Ägretthäger, blå kärrhök, röd glada. *Krankesjön*: Salskarake, ägretthäger, kattuggla, vit stork.

Söndag: *Måkläppen*: Vinterhämpling, snösparv, gråsäl, pilfink. *Annas Bageri*: Brandkronad kungsfågel. *Albäcksåns mynning*: Rödbena, snatterand. *Skurup*: Hökuggla. *Havgårdssjön*: Röd glada. *Skabersjö*: Tornfalk. *Lunds reningsdammar*: Forsärla, rörhöna, kungsfiskare, smådopping.

Solnedgång vid Rössjön med bergfinkflockarna. En syn– och hörupplevelse som vi aldrig kommer att glömma.

Foto: Kerstin Nordenadler

Antal	Artnamn	tor	fre	lör	sön
1	Knölsvan	X	X	X	X
2	Sångsvan	X	X		X
3	Sädgås			X	
4	Blåsgås			X	
5	Grågås	X	X	X	X
6	Kanadagås			X	X
7	Vitkindad gås	X		X	
8	Gravand	X	X		X
9	Bläsand	X	X	X	X
10	Snatterand				X
11	Kricka		X	X	X
12	Gräsand	X	X	X	X
13	Brunand	X			X
14	Vigg	X	X	X	X
15	Bergand		X		X
16	Ejder		X	X	X
17	Alfågel			X	X
18	Sjöorre		X	X	X
19	Svärta		X		
20	Knipa	X	X	X	X
21	Salskrake			X	
22	Småskrake		X	X	X
23	Storskrake		X	X	X
24	Fasan	X			X
25	Smålom		X		
26	Smådopping		X		X
27	Skäggdopping		X	X	X
28	Svarthakedopping		X		
29	Havssula		X		
30	Storskarv	X	X	X	X
31	Toppskarv		X		
32	Ägretthäger			X	
33	Gråhäger	X	X	X	X
34	Vit stork			X	
35	Glada	X		X	X
36	Havsörn		X	X	X
37	Blå kärrhök			X	X
38	Duvhök			X	
39	Sparvhök		X		
40	Ormvråk	X	X	X	X
41	Fjällvråk	X		X	X
42	Kungsörn			X	
43	Tornfalk	X	X		X
44	Stenfalk			X	
45	Pilgrimsfalk		X		
46	Rörhöna				X
47	Sothöna	X		X	X
48	Tofsvipa	X		X	
49	Skärsnäppa		X		
50	Storspov		X		X
51	Rödbena				X
52	Skrattmås		X	X	X
53	Fiskmås		X	X	X
54	Gråtrut	X	X	X	X
55	Havstrut	X	X	X	X
56	Sillgrissla		X		
57	Tamduva	X		X	X
58	Skogsduva			X	
59	Ringduva	X	X	X	X
60	Turkduva		X		X
61	Hökuggla				X
62	Kattuggla			X	
63	Hornuggla	X			
64	Kungsfiskare				X
65	Gröngöling		X		
66	Ängspiplärka		X		
67	Forsärla				X
68	Sidensvans				X
69	Gärdsmyg	X		X	X
70	Rödhake			X	X
71	Koltrast	X	X	X	X
72	Björktrast			X	X
73	Rödvingetrast			X	X
74	Kungsfågel				X
75	Brandkronad kungsfågel				X
76	Skäggmes		X		
77	Entita		X	X	
78	Blåmes	X	X	X	X
79	Talgoxe	X	X	X	X
80	Nötväcka	X		X	
81	Trädkrypare	X		X	
82	Nötskrika		X		
83	Skata	X	X	X	X
84	Kaja	X	X	X	X
85	Råka	X	X	X	X
86	Kråka	X	X	X	X
87	Korp	X		X	X
88	Pilfink				X
89	Bofink		X		
90	Bergfink		X		

Listan fortsätter på nästa sida!

Antal	Artnamn	tor	fre	lör	sön
91	Grönfink		X	X	X
92	Steglits			X	
93	Grönsiska	X	X	X	X
94	Vinterhämpling				X
95	Gråsiska				X
96	Domherre	X			
97	Snösparv				X
98	Gulsparv			X	
99	Kornsparv			X	
100	Amerikansk bläsand	X			
101	Ringand	X			
102	Vitnackad svärta		X		
	Totalt per dag:	39	54	60	64
	Nya arter per dag	39	31	19	13
	Nya arter totalt	39	70	89	102

Endast sedda av 1 person

103	Varfågel				X
104	Gråsparv		X		

Trots att vi inte jagade något rekord, så fick vi all-time-high i artantal för januariresan till Skåne!

Förklaring? Gynnsamt väder, alerta deltagare och god planering bidrog till resultatet.